

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hová a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
papírnagykereskedése, hová az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adtnak vissza.

KÖZÉRDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán külv. —
éves évre 4 frt.
fél évre 2 frt.
negyed évre 1 frt.

Hirdetmények díja:
□ centiméterenként 3 kr.
kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.
Nyitltér sora 20 kr.

Előfizetési felhívás

„KÖZÉRDEK”

XIII. évi folyamára.

Nem volt sziklára hullott mag a gondolat, mely lapunk barátait 12 évvel ezelőtt arra indítá, hogy közéletünknek a sajtóban megfelelő organumot teremtsenek. Ne higgye senki, hogy oly könnyű volt e gondolat kivitele. Egy-két lapszámot könnyű kiállítani, de rendes munkatársakat biztosítani, a lap anyagi helyzetét biztosítani a mi viszonyaink között vajmi nehéz. Ezen nehézségek emléke képezi a mi örömlőnk most (karácsony ünnepén), midőn meglepődéssel tekinthetünk fáradozásaink eredményére melyet kedves olvasóink és munkatársaink buzgalma karöltve támogatott.

Lapunk ezután is csak a közérdek szolgálataiban fog állani, párt és személykülönbség nélkül igyekezőn azon eszméket és törekvéseket támogatni, melyek vármegyénk, városaink, községeink társadalmának hazafias irányban való fejlesztésére szolgálnak. Lapunk a közérdekű eszmék és nézetek tisztázásának közvetítője kíván lenni ezután is s e tekintetben készséggel nyitja meg hasábjait minden tisztességes nézet nyilvánítására. Lapunk egyszersmind az események hű tükré kíván lenni, s e végből társadalmi közéletünk minden mozzanatát figyelemmel kíséri. Szerencsések levén több jeles munkatársat nyerni, lapunk változatosságát is emelni fogjuk.

Tisztelettel ajánljuk a „Közérdek” ez évi folyamát olvasóink és barátaink szíves támogatásába.

A „Közérdek” szerkesztősége:

Dr. Magyarai Károly. Török Bertalan.

A „Közérdek” előfizetési ára:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 „
Negyed évre . . . 1 „

Az előfizetési pénzek és reklamációk CIRNER J. JÓZSEF kiadó-tulajdonoshoz küldendők.

Karácsony ünnepén.

Nagy ünnep van, a keresztény vallás s a keresztény család örökség, magasztos ünnepe. A karácsonyfák csillogó gyertyáskáinak fénye tükröződik vissza a kisdetek arcán, — a kiket az üdvözítő oly nagyon szeretett — s a szülők és felnőttek szemében, a kik a karácsonyfát körülállják s boldogok, látva gyermekeik ártatlan örömet.

E szent és magasztos ünnep elvonja elménket a napi politika vásári zajától, a pártok küzdelmeitől, el a világ folyásának fordulataitól.

A szeretet ünnepe összehoz mindnyájunkat a családban, mely a társadalomnak s az államéletnek alapja és kiinduló pontja.

A kereskedelem vérkeringése megáll; a nyereszkedési vágy elpihen; a mindennapi élet nagy versenye szünetel e szent napokon.

Mindenki ünnepel.

Szívvel üdvözöljük e napon kedves olvasóinkat, barátainkat, ismerőseinket s minden jó hazafit.

A karácsony alkalmat ad nekünk elmélkedni a magyar családi élet vonzó voltán, mely a maga melegségével, kedélyességével s verőfényével páratlanul áll s mely nevelte századokon át a hazafiakat, a kik ezerévek annyi zivatara közt, mindig fenn tudták tartani a magyar hazát.

A magyar családi életből ma sem hiányzik azon keresztényi, azon mélyen vallásos momentumok, melyek azt mindig jellemezték. A gondolkodás emelkedettsége, az emberiség ideális javainak nagyrebecsülése, a rendithetetlen hit nemzetünk szebb jövőjében és nagy hivatásában; minden ezen vonások, melyek a magyar nemzeti charak-

tert megalkotják: a magyar családi élet mély valóságából képződtek s belőle táplálkoznak . . .

Ma a szeretet ünnepén, köszöntjük a honpolgárokat, a kik családjuk körében boldog és nyugodt napokat töltenek, s az örömtől, gyermekeik vidám zajától, visszhangzó szobákból lehetőleg kizárják a köz és magánéletnek emészto gondjait.

Ohajtjuk, hogy kedves családjuk körében mindazt a kiengesztelődést, mindazt a jóindulatot és békességszeretet, mely otthonukban lelküket eltölti, hozzák ki magukkal Magyarország politikai és társadalmi közéletébe.

A forroágó közélet terére újlag kilépve, jusson eszükbe az angyal szava, melylyel a Messiás születését az örvendő pásztoroknak tudtára adta: „békesség a földön a jóakaratu embereknek”!

— r.

A műkedvelő társulatról.

Még élénk emlékezetünkben van a „szegény tanulókat segélyező kör” által rendezett s lapunkban is méltatott igen sikerült estély, de nem kerülhet el figyelmünket azon sajnálatos körülmény, hogy ugy szini előadásra, mint bármely más alkalomra színházunk igen szegényesen, mondhatni gyarlón van felszerelve diszletekkel. Nem Nagy-Enyed művelt közönségének, de még egy szerényebb igényű közönségnek is alig elégíthetné ki a mostani fejlődött viszonyokhoz mért igényeit színpadunk.

Megalakult régen, nagyon régen a „műkedvelő társulat” és sok éven át szép sikerrel működött, jótékony czelokra sok száz forintot áldozott, de régen, nagyon régen szünetel működése, tért adva más társulatoknak.

Meglátszik és szomorúan vettük észre ezt a dec. 9-én tartott estélyen is. A diszletek, a felszerelés, a világítás és padok, melyeket ront és kopjat minden szintársulat — fizetés nélkül, melyeket felhasznál városunkban minden társulat a nélkül többnyire, hogy fentartásához hozzá járulna, mennyi kívánni valót hagynak fenn s pedig azoknak megszerzése és mégilyen állapotban való fenntartása is csak a műkedvelő társulatnak köszönhető. De a további költségeket, javítást, újítást, kellekek beszerzését és még sok minden egyéb kiadást a még meglévő 10, mond tizoszták értékű frt alapjából fedezni már nem képes. Az annyi jótékony czélra rendezett estélyek alkalmával átengedett diszletek, színpad

A „KÖZÉRDEK” TÁRCÁJA.

A számok könyvéből.

(A nyolcas szám története)
(Folytatás.)

A 8 számot így tüntette fel az én jegyzetem.
Fuit! . . . volt . . . rég volt . . . én már lezártam a számadásom és ime a 8. szám újból éledni kezd . . .
Kedélyem izgatott volt, nem tudtam tovább a vendéglőben maradni, fizettem és gyorsan távoztam. A kis város utcáin már csend honolt, csak egy-egy elkésett polgártárs kullogott haza . . . Eh! mit izgatott tovább magamat, nem maradok itt a városban, haza megyek a tanyára, a pusztára, ott az én életem; a munka, a mindennapi kenyér . . . elfelejtetik velem a léhaságokat! . . .

Elindultam A város messze elmaradt tőlem. A sötétben lassan ballagtam hazafelé, már láttam is a távoli tanya épületeiben pislogni a világot, midőn kocsizörgést hallottam. Eleinte nem tudtam tájékozni magamat a sötétben, hogy szemközt jön-e velem a kocsi vagy utánam? Az alföldi utak tudvalevőleg nem nagyon szélesek és mivel a zaj mind gyorsabban árulta el a kocsi közeledését, gyorsan átugrottam az országut árkat és egy nagy nyárfa mellé húzódtam meg.

Vártam, hogy a kocsi elhaladjon. Alig lehetett tőlem egy irányban 10—20 lépésre, midőn nagy zökkenést, utánna pedig hatalmas káromkodást hallottam.

Itt baj van! — gondoltam magamban és arra felé tartottam. A sötétben összeütköztem a káromkodó alakkal, kiben kölcsönös felvilágosítások után az én Dani barátomra ismertem.

Gócsér Dani az én tanyai szomszédom, ki nem rég szakadt ki ide az alföldre, ostoba kocsisának ügyetlensége folytán kocsisul — lovastul az árokba fordult.

Nagy nehezen — most már hárman — kivonszoltuk a kocsiat az utra! de haladni tovább nem lehetett: tengelye eltört.

Rettenetes dühbe jött az én Dani barátom, ha ott nem vagyok, még agyon üti szerencsétlen kocsisát.

— Hogy megyek én most be a városba? — fakadt ki epés keserűséggel. — Nő, lesz mit hallgatnom az én kis feleségemtől . . .

— Feleségedtől? — Nő Dani, nem hittem, hogy ily önző ember légy . . . önző annyira, hogy feleségednek még be sem mutattál, mint tanyai szomszédodat. Dani mentette magát egy pár szóval.

Majd lesz még idő reá; — mondá — hanem kérek szépen, segíts egy csomagot levenni a törött kocsirol, azt beviszem még ma este a feleségemnek, különben baj lesz, nem merek elébe kerülni . . .

Levettük a csomagot; kocsi, lovat a kocsis gondjára bízunk és visszaindultunk T... városába.

— Hüm! — gondoltam magamban. — Különös! lám, én nem akartam a városban maradni és a véletlen mégis visszatért.

Alig mentünk vagy tiz percig, az én Dani barátom elkezdett jajgatni.

— Mi bajod Dani? kérdém részvétellel.

— Átkozott kocsi! agyon ütöm, ha haza megyek, jaj a bokám! és karomba fogodzott.

Szegény Dani a kapott ütést eddig titkolta előttem; de hiába! — a fájdalom kiereszkolta azt.

Megkönyörültem rajta; még a csomagot is átvett tőle és lassan haladtunk a város felé.

Nagy nehezen beértünk a városba, Dani barátomat inkább én vittem már, alig birt menni, és a legközelebbi vendéglőben ágyba fektettem, csomagját a vendéglő asztalára tettem, kis csomag volt; de a kocsiiban szétrázódott és kikandikált belőle egy aranyozott szám: 8.—

Dani barátom nyögött fájdalmában; engemet meg, majd megütött a guta ijedtemben . . .

— Talán csak nem a Dani? . . . eh! . . . véletlen; az a hitvány 8. szám ismét kísért . . .

— Isten vele, Dani! . . . jó éjt! holnap találkozzunk ugyebár? . . .

Dani morgott valamit és én ott hagytam őt.

Kimentem az utcára, már nem messze lehetett a hajnal. Kelet felől az ég alján derengeni kezdett, hűvös szellő csapta meg arcomat. Keztem elfeledni az éjszaka kiállott izgalmakat és haza mentem a tanyára.

Másodnap egy könnyű kis homokfutó kocsi állott meg lakásom előtt.

Az én Dani barátom ült benne. Kért: menjek át hozzá a tanyájára, ott van a vidék fiatalsága, a keddi jelmezes bál programját állapítják meg.

Eleinte szabódtam; megvalva az igazat, féltem és ugy magamban kezdtem szánni az én barátomat. De ő nem hagyott békében, sietve unszolt. Nem sokat gondolkoztam, fölugrottam a kocsijába és rövid idő alatt a tanyáján voltunk.

A csinos kis tanyai lakás előszobájában már ott várt a vidék fiatalsága és rendkívül szívesen fogadtak. Pár perc mulva előjött a fiatal háziasszony is.

Azonnal megismertem. Ó volt az, igen! ő: Mariska! —

stb. a használat által csak rongyolódta, de jövedelmet a rongyok megföldözésére nem hoztak. Rövid idő múlva oda jutunk, hogy színelőadásokat léczakon ülve kell néznünk, ha ugyan a színpad maga képes lesz elbírn egy előadást s Nagy-Enyed város e tekintetben ott lesz, mint volt ezelőtt 20—25 évvel.

E vissza-fejlődés megakadályozására, miut értesülünk a műkedvelő társulat régi tagjai ismét actioba kívánnak lépni s egyesülve az ifju erővel a régi eneróhajtának hozzá fogni, hogy új alapot teremtsenek giával s így a művészeteknek általuk cultivált ágait hozzá méltó keretben tudják a városi és vidéki közönségnek bemutatni.

Meggyőződve ugyanis az említett estélyen tartott színi előadás alkalmával arról, hogy a színművészetnek az ifjabb generatióban nem csak lelkes pártolói, de igen tehetséges erői vannak, egy a társulat alapja javára rendezendő, táncal egybekötött műkedvelői előadást terveznek. Hiszik és remélik, hogy Nagy-Enyed város és a vidék közönsége megérdemelt pártfogásban fogja részesíteni az új műkedvelő-társulatot jótékony működésében s a fennálló „körök”, „egyletek” stb. nem vonják meg a segílyt a műkedvelő társulat tulajdonát képező díszletek és színpad használatáért, hanem jövedelmükből collegiális szivességgel mindannyiszor legalább egy csekély összeggel a fenntartáshoz hozzá járulnak.

LEVELEZÉS.

Abrudbánya, 1893. dec. 13.

Tisztviselőválasztás.

Örömmel jelezhetem, hogy rég nem fogadott rozszant tanácsházunk annyi városi képviselőt falai közé, mint folyó év december hó 12-én, s nem hiába, mert városi tanácsunknál két újonnan szervezett; és pedig egy tanácsosi és egy rendőrbiztosi állomás betöltése volt szőnyegen.

A választás iránt már napokkal azelőtt igen nagy volt az érdeklődés, miután a választási elnöki tisztet is a megyei közgyűlés verespataki bányabirtokos és igazgató Ebergényi Mózes közigazgatási bizottsági tag urra bízta, s így öröm volt hallgatni, midőn az elnök a gyűlés megnyitotta; mert ugymond, bár ő nem kereste e megbízást; de miután e megbízást tiszteletnek tekintti, örömmel fogadta el, és habár nem e városban lakik, de e városnak szűlöttje, s így örömmel ragadja meg az alkalmat, ha nem is segíthet e sokat szenvedett város anyagi helyzetén, de legalább jelenben a város szellemi felvirágozásához hozzájárul, mit a városi képviselőtagok megjelenezték.

Ezek után elnök előadván a szép számmal egybe gyűlt képviselő tagoknak, hogy miután egy tanácsosi és egy rendőrbiztosi állomás betöltése végett hivta össze, felhívja a képviselő tagokat, hogy a maguk kebeléből két kijelölt bizottsági tagot válasszanak, így egyhangúlag Mozes Mihály unitárius lelkész és dr. Pap Lőrinc városi tisztí ügyész urak lettek megválasztva, s az elnök a maga részéről Molnár Albert és dr. Nagy Károly urakat jelöli ki, így a megalakult kijelölt bizottság a polgármesteri szobába vonult, hogy a pályázók felett határozzon, s nem sok várattal után elnök Ebergényi Mózes úr kihirdeti, hogy a városi tanácsosi

állásra négy és a rendőrbiztosi állásra két pályázat adatot; be, miután a törvény kívánalmainak megfelelően, az összes pályázót pályázatra bocsájtják s így Vári Gábor városi képviselőtag és 10 társa által beadott kérésük alapján a titkos szavazás kezdetét vette, miután a szavazatszedő bizottságba rendőrkapitány Képes Ferenc és Miski Sámuel városi képviselő urak lettek megválasztva.

Ezek után a szavazás kezdetét vette, s azok számbavétele után elnök kihirdette, hogy a városi tanácsosi állomásra Lukács Manó, és a rendőrbiztosi állomásra Lukács József lettek legtöbb szavazattal megválasztva, kiknek megjelenezése után elnök a városi atyáknak higgadt magukviselőikért köszönetet mondván, a gyűlés elnök éltetése mellett szétoszlott, valamennyi képviselő tagnak emlékében maradván e valóban szép rendben vezetett gyűlés.

r. l.

Marosujvár, 1893. december 16.

Pár nap még s nagyközönségünkben is szőnyegre kerül a bíróválasztás kérdése. Ha nem is elkerülhetlen, de minden esetre aktuális levellem; mert nem közömbös reánk s különösen nagy közönségünkre az, hogy ki veszi kezébe jövőre közönségünk adminisztrációját.

Marosujvár daczára annak, hogy csak nagyközönség, nem áll hátrább egy kisebb vágásu rendezett tanácsú városnál s ha hozzá vesszük — a mit hozzá is kell vennünk — azt, hogy az anyagi vajudáson keresztül ment szoda-gyár létesítése már bevezett tény, oly bírói kell választanunk, ki erélyenél, részrehajlanságánál, tevékenységénél s különösen ügybuzgalmánál fogva a kívánalmaknak minden tekintetben megfelel s kiül a közönség érdeke minden önző mellékekedeken felül áll.

Ne tekintünk személyekre; ne hallgassunk frázisokra; előttünk a közönség érdeke legyen a mindenek feletti, mert erre annyira szegény közönségünknek égető szüksége van.

Válasszunk oly bírói, ki megérdemli, ki bizalmunkat bírja s a ki tettel is bebizonyította, hogy közönségünk érdekét elsőnek tartja.

Rendőri, közegészségügyi, tanügyi, adó stb. ügyek pontos teljesítése embert kíván a gátra; a bírói functionem azért ruházzák valakire, hogy annak firmája alatt semmittevessel töltse idejét, hanem azért, hogy a reá ruházott kötelemeknek teljes erejéből megfeleljen. Első legyen a bírói teendő s ezután az egyéb.

Bírói jelöltek, a mint hallom, többen vannak s közöttök még olyanok is, kik erre a fontos állásra úgy képzettségöknel, mint társadalmi állásuknál fogva teljesen képtelenek.

A főszolgabírói különben tudni fogja a módját, hogy az ilyenek még candidatióba se jöjjenek s egyáltalán észretérít azokat, kik azt hiszik, hogy a bíró csak arra való, hogy névleg figuráljon.

Komoly jelölt Pásztor Gyula, a mostani bíró s ha jól vagyok informálva, a közönség intelligens iája egyedül őt óhajta ismét bíróul.

Hogy Pásztor Gyula, mint bíró megállja a helyét, fölösleges is mondanom. Hivatalos ténykedéseiben a példánsságig pontos és szigorú, s ezt legjobban bebizonyította a kolera járvány és a diphteriszos betegek körül kifejtett ténykedéseiben. Ha közönségünkben fertőző be-

tegségek lépnek fel, teljesen nyugodt lehet a közönség, mert az előirt óvintézkedések semmi kívánni valót sem hagynak fen. Főszolgabíró, járás-orvos csak elismeréssel adoznak a lelkiismeretes és pontos bírónak.

Ép ily szigorral jár el az éjjeli csend, rendezavaro és duhajkodni szerető uracsok és nem uracsokkal s lehetőleg innét származik, hogy sokan nem szeretnék jövőre a bírói állásban látni.

Neki is, mint minden szokimandó embernek sokan ellenségei; de még azok is elismerik, hogy kötelességét pontosan teljesíti, s ha mégis egynehányan ellenei az inkább kicsinyes személyeskedésből eredő s nem abból, mintha bírói tisztét ne érdemelne meg. Hogy vannak személyes gyengéi — mint minden embernek — az igaz, de azok legkevésbé csökkentik felsorolt érdemeit; sőt azt lehet mondani, hogy azok is a hivatalos kötelesség tulbuzgó teljesítéséből származnak legtöbbször.

Nem elvem senkit érdemeim felül dicsérni; a mit mondtam a tiszta meggyőződés keresetlen szavaival mondtam el s bizton remélem, hogy a legközelebbi bíró választáskor Pásztor Gyula jelenlegi bíró nagytöbbséggel fog ismét bíróul megválasztatni. Hogy ez így legyen, a közönség érdeke feltétlenül megkívánja.

Eppen midőn levellem bevezetem, kaptam egy meghívót a marosujvári dalegylet hangversenyére, mely a marosujvári szegénysorsu iskolás gyerekek karácsony fája javára lesz megtartva folyó hó 17-én.

Igen szép és nemes ezél, adja isten, hogy fényesen sikerüljön.

A hangverseny lefolyásáról hosszabban fogok a „Közérdek” hasábjain beszámolni.

Cassius.

Az iparos tanonc-kérdés és ennek fontossága.

(Folytatás.)

(T. K.) „A céhek becsület és jóhírnév dolgában oly tiszták legyenek, mintha a galamb gyűjtötte volna egybe tagjaikat” mondja egy régi iparos jelmondat, s ez a mestereknek éppen úgy szót, mint a legényeknek és iparos tanoncoknak. Ezen közbecsülés megóvása érdekében a tanoncok felvétele alkalmával a céh az inast megismertette kötelmeivel, előirta magatartását; tanulási ideje alatt pedig gondoskodott a céh, hogy az inas gyerekek a legpontosabban részesüljen a szükséges iparági és egyéb értelmének fejlesztésére előirt oktatásokban. Továbbá szükséges volt felvétele alkalmával keresztelési bizonyítványának bemutatása által bizonyítani azt, hogy törvényes házasságban élő szülők törvényes gyermeke.

A tanonc felszabadtására pedig szükséges volt első sorban jó bizonyítvány a vallásból, erkölcsi magaviseletéről, nyilvános magatartásáról, szorgalmáról iparágának megtanulását illetőleg, ugy szintén arról, hogy alkalmas e iparos legénynek. A céhrendszer figyelmes szemmel kísérte még a vándor útján levő mesterlegényt is, ennek tisztességes magatartását, erkölcsi magaviseletét. Egy régi eszmadia-céh alapszabályai (1624-ből) szigoruan előírják az istentiszteleten való rendes megjelenést, erkölcsiséget, tisztességet s nyájas modort, s szigorú büntetést szabnak a léha, erkölcstelen, korhely vagy kicsapogó mesterlegényekre.

akar engem ugratni, vagy fel akar ismét régi játékszerének használni.

— Óvatos leszek, — gondoltam magamban. Komoly hidegséggel mutattam be magamat; ajkaim reszkettek, midőn nevetem mondtam.

Ő is komoly volt; de szeméből azt olvastam ki, hogy közeledni akar én hozzám.

Majd megindult a társalgás és megállapítottuk a keddi jelmezes bál programját.

Mariska (ezenül így nevezem) folyton közöttünk volt és ő a program megállapítására szintén befolyt. Majd Kérésy Ferivel, majd én velem vitatkoztam, miközben szemei villámokat szórtak felém. Dani csakhamar összehozott egy tarokk-kompanyát, odavették negyediknek Kérésy Ferit és én egyedül maradtam Mariskával...

Közönyös dolgokról beszélgettünk; világért sem árultam el nagyfoku izgatottságomat.

Mariska végre csak előhozta azt.

— Látom, hogy ön, kedves Vidor, izgatott; monda, de higye el: magam is az vagyok. — Ne ítéljen; de nem tudtam ellentmondani szívemnek... én még most is a régi vagyok... de a sors, a véletlen családi csapások miatt... nem tehettem másképen... kérem: ne ítéljen el...

Hangosan, feltűnően nevetni kezdett mint egy leplezni akarván szívének fájdalmát...

Az élénk nevetésre a tarokkozó companya is figyelmes lett, az én Dani barátom odaszólt hozzám:

— Ugyan min nevettek oly jóízűen?

Felelni kellett.

— Képzelve édes Dankóm (Mariska így hivta fér-

jét), Vidor azt állítja, hogy a jelmezbálon felismer engem... pedig ugyebár az lehetetlen?...

Az én Dani barátom tagadólag intett fejével, szólni nem bírt; mert Kérésy Feri a húzását elfogással fenyegette... a mi rövid időn még is csak megtörtént...

Ily pech után megbomlott a companya, az idő úgy is jó előre haladt, készültünk hazafelé.

Bucszáskor Mariska újból előhozta, hogy ő a jelmezbálon felismerhetetlen lesz. A Kérésy Feri már fogadást ajánlott fel, én nem akartam bele menni, de még az én Dani barátom is unszolt...

— Tartom! — mondam kihívó daccal; de aztán meg ne bánd, Dani...

— Jól van! — felelé, — én is tartom, a vesztés fél fizeti a jelmez-bál éji csehét...

— Kitérő lesz! — mormogta Kérésy Feri, egy jó potya reményében.

Elváltunk egymástól: én is haza mentem a tanýára... de a 8. szám nem hagyott pihenni...

* * *

— Kedden este, alig volt még nyolc óra (újbol az átkozott nyolcas szám) már Sz... város báltermében voltam.

Lassanként jöttek az ismerős alakok. Kérésy Feri jött elsőnek, majd Daraby Laci, a kisvárosi genytrk eleje, majd Zümmögi bácsi, a ki soha sem véntül meg... és többen, kik mindnyájan egy kört formáltunk a kis bálterem közepén.

Végre jöttek a jelmezes hölgyek is. Minden szem (még a Zümmögi bácsié is) rajtuk csüngött.

Egy kis törpe lány vidéki paraszjelmezt viselt

és ezután bomlott a vidék fiatalága... A Daraby Laci folyton mellette volt, csak én és Kérésy nem tágitottunk.

Végre előtűnt ő is.

Azonnal megismertem. Halvány színű domino ruháján aranyozott csikban harántul futott a 8. szám, sárga legezójén szintén aranyozott 8. volt. — Nem mozdultam helyemről. A Kérésy Feri folyton arcomat vizsgálta, majd odaszólt hozzám:

— Te cimbor, minket a Göcsér Dani felütetett... a szép Mariska nincs itt... pedig nekem azt mondta, hogy torockói viseletben lesz... servus!... megyek az ivóba; talán Dani is ott lesz.

Most már mindent tudtam, Kérésyt felütette: az én kedvemért.

A cigány éppen egy valzert játszott... közeledtem az aranyozott 8. szám felé és táncolni kezdtem vele.

Vesztemre tettem ezt. A Mariska örült gyorsasággal táncolt, siró hangon emlegette a régi szerelmét, majd midőn a cigány intésemre egy csárdást kezdett húzni, szilaj kedvünk támadt mindkettőnknek, Mariska keble lázasan hullámozott, fejét vállamra hajtotta... és én egy önfeléd pillanatban, a mámor, a sziv, a nem létezés pillanatában... megcsókoztam őt...

A cigány elhallgatott... Mariskát helyére vezettem, imbolygó léptekkel indultam kifelé a teremből.

Összeütköztem az én Dani barátommal. Szemei villogtak, sáppadt arcán az izmok ideges táncot jártak; kért: menjek ki vele a folyósóra.

Folytatás a mellékleten.

Melléklet a „KÖZÉRDEK” 52-ik számához.

A büntetést a céh nyilvánosan végre is hajtotta a szabályok ellen vétőkön. De még más különféle intézményei a céheknek is keresztény s a szükséges vallásos alapra voltak fektetve. A tanoncok testi-lelki kiképzésére nézve tehát kezességét nyújtottak a szülőknek s megnyugvást.

Hogy vagyunk e tekintetben ma? A régi vidám békeséges iparosok vagy céh-társak helyett sokszor hit és vallás nélküli mesterekkel, legényekkel s épp oly inasokkal találkozunk azon helyiségekben, melyek a műhely nevét meg sem érdemlik, — komor, mogorva arcokkal, elégedetlen, szívükben állásukat, iparukat megunt, sokszor átkozó egyénekkel. A régi jó idők műhelyeiben otthonos volt jó kedv, tisztességes tréfálás helyett ma sok helyt csak nyers, bántó léhaságot, szilaj duhajkodást, lármát, sikamlós vagy éppen erkölcstelen éneklést, nem ritkán békétlenséget, verekedést konstatálhatunk.

Ratzinger, a híres szocialista író: „die Volkswirtschaft” című, feltűnést keített művében (p. 156.) a többek között ezt írja: „A középkor munkásvilágának összehasonlítása a jelenkoréval, erre nézve óriási s sajnálatraméltó hanyatlást tár fel szemünk előtt. Az iparos osztály régi jó kora végleg letűnt; helyébe a munkások egy mogorva, bus, kedvét veszítette nemzedéke lépett, mely részben a kétségbeesés karjaiba veti magát, részben a kicsapongásnak élve, mindinkább és inkább áldozatává lesz az erkölcsi súlyedségnek és teljes elzűlésnek.”

Az iparos mesterség iránti szeretet, ritka valami már modern műhelyeinkben oly annyira, hogy a szó „mesterségből” guynképen alkalmazatik mindenkire, ki hivatásbeli kötelemének csak gépiesen, felületesen felel meg. A megelégedettség hangján folyó nyájás társalgás, vidor dalolás helyett, melyekből a műhelyekben dolgozók nyugodt, jó kedélyére, külső-belső jól érzésére lehetett következtetni, csak megelégedetlenséget, meghasonlított, elkeseredett keblek éppen nem épületes nyilatkozásait, gyalázást, káromkodást hallhatunk. Miért? Mert a vallás, erkölcs, a keresztény szeretet igen sok helyen nem képezi már az iparos mesterség alapját. Ezt kilökte maga alól az ipar akkor, midőn régi hagyományos jó és beváló rendszerétől eltérni kezdett, midőn lazulni kezdett a jóakarát és halás szeretet, a kölcsönös bizalom és egymás iránti érdeklődés a mester és legénysége között, midőn mindinkább tűnni kezdett ama családi viszony, mely a legényt, a tanoncot a mester ur családjának tagjaivá tevő, kik fölött apai és anyai

jogokat gyakoroltak a családok, de egyszersmind teljesítve azoknak szent kötelességeit. A nem törődés vagy haszonlesés a mester vagy munkaadó részéről hasonló érzéseket keltett a mester legényében is, ez ismét szülőanyjává lett száz és száz különféle kellemetlenségeknek, differenciáknak, surlódásoknak, melyeket természetesen a heves és meg gondolatlan mesterlegény sinlelt meg első sorban. Ez keresett békét, üdülést, barátságot mestere házaán kívül, a legtöbbször oly helyeken és oly társaságban, mely hasonló sorsban élt; az elégedetlenség magva egész gyülekezetekben hintetett el, felsarjad s megtermé elég keserű, kártékony gyümölcseit a meg-megújuló iparos nemzedekben, mely álliberális gondolkodásában mindinkább elidegenedett a régi jó hagyománytól, mintegy önkénytelenül felületessé lévén iparos mesterségében, de egyszersmind lazább is erkölcsében, fogyatékosabbá hitében, nagyigényűvé, pazarrá folytatott életmódjában. Ha meggondoljuk azt, hogy családokból áll a társadalom, hogy a rajzolt körülmények közt az iparos osztályban sem szűnt meg a családok alapítása és hogy ezáltal az igények, szükségletek száma is emelkedett, megérthetjük az aránytalanságot is, mely az ipar hanyatlása, súlyedése és a mindennapi élet követelményeinek szaporodása, a megélhetés nehézségeinek fokozódása közt természetesen is felmerült, a spekuláns tőkepénzeseknek kedves alkalmat szolgáltatva arra, hogy pénzüket az ipar és iparosok rovására, azok kényszerműködése mellett értekesítsék, míg végre sikerült a tőke nagy moguljainak a mindinkább feleledő gyárpar segítségével nemcsak az ipart, hanem az önállóságukat vesztett iparosokat, iparos munkásokat is kézrekeríteni, leigázni s önkényűleg fejős tehénként kizsákmányolni.

(Folyt. köv.)

Ruhakiosztás a szegény tanulók között.

Reszketek szerkesztő uram! Nem könnyű feladat egy csillag sokasága jó szívet magában foglaló közönségről írni, melyek mindenkirol egy-egy bibliothekát irtak már! Mert, hát a szegénység szalma fedelei alatt boldogságot! dagadó szívek halaja felér egy tudos könyvtárral...

December 17-én d. u. 3 órakor a „Szegény tanulókat segélyező kör” t. t. tagjai egy szívvel gyűltek össze, hogy a humanizmus nevében gyűjtött adományokból bevásárolt ruhadarabokat kiosztva, maguknak megnyugtató érzést s a szűkölködő plántáknak örömet szerezzenek.

Introdukcziou Borsay Sámuel karmester énekelte a polgári leányiskola dalkarával. Szép volt, lélek emelő. Csak a karmesteri signum hiányzott a karmester ur apró kezeiből s még is az öröm százszorososan fokozódott az ének hangjainál.

Tiszt. Szilágyi Farkas köri elnök ékes szavakkal ecsetelte azon laukadatlan tevékenységét, mit e kis város közönsége saját társadalma boldogítása körül kifejtett, letelebb állítván fel a hasonrangú kis városok közül az Ovódat; fáradhatatlan tuzgalommal teremtvén elő a romokból, a nagyszámú jótékony egyleteket! Isten segedelmet kéri továbbra is, erőt és lelkesedést a további működésre a jótékonyág mezején!

A titkár jelentése hirteleni betegsége miatt elmaradt; helyette jegyző jelentette, hogy a kör ezuttal 91 növendéket segélyez. Az ev. ref. egyház által fenntartott fiú iskolából 5 növendéket; a luth. elemi iskolából 4 növendéket; a gör. kath. elemi iskolából 5 növendéket; a rom. kath. elemi iskolából 9 növendéket; a Bethlen coll. elemi iskolájából 17 növendéket; a városi elemi leányiskolából 43 növendéket; a polg. leányiskolából 8 növendéket. — Az adományok értéke 300 o. é. forint. A kiosztás alatt egy-egy könycsépp ragyogott a szemekben s örök hála a boldogítottak szívében. Mit Isten és a humanizmus nevében gyűjtöttek és adtak a jó szívek. — Isten neve s az emberi szeretet dicsőségére szentelt áldozattá vált.

Ezután ismét Borsay énekelte. Végül a kir. tanfelügyelő ur, mint a nemzeti haladás és műveltség öre megilletődött szavakkal mondott köszönetet a közönség nemes segélyezéséért, hogy azokat, kik e szűk anyagi viszonyaink miatt el lettek volna zárva epedő, szomjuhozó lelkek tápláltatásától, képesekké tette arra, hogy a tudomány, a műveltség melege által is boldogságot szerezzenek maguknak. Megköszönte, hogy nemzeti és felekezeti különbség nélkül nyitotta meg számukra oda az utat, hol az általános műveltség megalapítása, létrehozása a cél és az eszköz.

Végül megint Borsay énekelte. A jó szívek kikapcsolhatatlanok. Arany és ezüst ott minden érzemény! Hadd teremjen, támadjon bennök százszor ezerszer annyi, mennyit e jótékonyág által vesztettek! Jótékonyágukért áldja meg őket az Isten!

Egy rongyos.

VEGYES HIREK.

— Boldog ünnepeket kívánunk t. olvasóinknak és munkatársainknak, hogy lélekben, szíven, testben felfrissülve foghassanak a közelgő új év nagy munkájához.

— Köblös Miklós m.-igeni j. derek főszolgabíró megérdemelt nyugalomba vonulván, a vármegye közönsége f. hó 22-én tartott közgyűlésében 32 évi hű szolgálataért elismerését fejezte ki.

— A m.-igeni járás vezetésével, a megyei közgyűlésen történendő választásig, főispán o. mlga Csuka Domokos szolgabíró bizta meg, mint helyettes főszolgabíró.

— Szabó Lajos közg. gyakornokot főispán o. mlga helyettes szolgabíróvá nevezte ki az alvinci járásba, — Jován Miklós alvinci j. szolgabíró a m.-igeni járásba helyeztetett át.

— Megyei rendkívüli közgyűlésünk f. hó 22-én érdekes tárgysorozattal folyt le. A részletes tudósítást helyszüke miatt jövő számunk hozza, addig is azonban felemlíthetjük, hogy Jókai összes műveit a közgyűlés megrendelte.

— Sombori Sándor közkedveltségnek örvendő főkapitányt súlyos csapás érte, mennyiben f. hó 19-én edes atyja elhunyt Marosvásárhelyt 75 éves korában. Dr. Sombory Elek mint 1848—49-iki honvéd orvos elég jelentékeny szerepet játszott az akkori mozgalmakban. Az utóbbi időben mint Maros-Tordamegye orvososa működött M.-Vásárhelyt. — Beke poraira.

— A Bethlenfőiskolai ifjuság jan. 13-iki estélyének rendezősége mindazokat, a kik dacára, hogy a meghívásra tarthatnak igényt, meghívót még sem kaptak. — e vétség helyreállítása céljából fölkéri az szerkesztőségnek való jelentkezésre.

— A balázsfalvi gör. kath. gimnázium felső osztályainak tanuló f. hó 17-én dr. Hosszu László igazgató vezetése alatt Kolozsvárra utaztak, hogy megismerjék a város könyvtárát, muzeumait, tanintézetét. Az ilyen kirándulások általában igen jó hatással vannak kellő utmutatás mellett az ifjuságra, de a balázsfalvi tanuló megjelenését egyszerű paedagogiai tekintetknél többnek vették Kolozsvárt és oly szives, barátságos fogadtatásban részesítették őket, mely vajha az ifjak melegebb dobogó szívében kedves érzelmeket keltve, megtartanak ez érzelmeket az életen keresztül. Dr. Hosszu egyike levén a legtanultabb intelligens románoknak, szívesen üdvözöljük mi is, hogy ezen kirándulással úgy paedagogiai, mint — beszédeiből kitetszőleg — politikai tapintatának is oly szép jeleit adta. Csak tessék folytatni.

— Petroleum-robbanás égette össze medvési Kis Gyurinak itt szolgáló fiatal leányát. Ismétlődött az a sokszor előfordult eset, hogy a leány az égő lámpába petroleumot öntött, mely felrobbanván, arcát, mellét összeégette.

— A Honvéd című politikai napilap, mely oly rohamosan hódította meg a közönség rokonszenvét, pompás ajándékkal kedveskedik előfizetőinek karácsony ünnepére. Gyönyörű díszkötésű kötetben mutatja be a Jókai-album a koszos író legkiválóbb regényeinek hőseit, művész kéztől megrajzolt szines képekben, magyarázó szöveg kíséretében. Az albumot Jókai Mórnak arczképe nyitja meg, majd bemutatja őt dolgozó szobájában. Ne hiányozzék ez a remek mű egyetlen magyar ember asztaláról sem. Hisz könnyű szerrel juthat hozzá mindenki. Csak elő kell fizetni 1 forinttal egy hónapra a „Honvéd”-re. Mutatványszámot bárkinek 8 napig ingyen küld: „A Honvéd” kiadóhivatala, Budapest, VI., Révay-utca 14. szám.

— Vasárnapi munkaszüneti intézkedések módosítása. A címfestők, szíjgyártók, kötélverők és zsemelések figyelmébe. A kolozsvári kereskedelmi és iparkamra felhívja az érdekeltek figyelmét a nagyméltóságú m. kir. kereskedelmi miniszter urnak, f. évi november hó 23-án 84.842 sz. a. kelt rendeletére, a melyben az 1892. év március 5-én 14337. sz. a. kiadott s az ipari munkának vasárnapi szüneteléséről szóló törvényben foglaltakhoz még pótlólag a következőket rendelte el; u. m. A címfestéssel foglalkozó iparosok a költözködési napokat megelőző és az azt követő 8 napon belül eső vasárnapokon egész napon át végezhetik az iparukhoz tartozó munkát. Mely engedély azonban csak magánhelyiségekben és műhelyekben végzendő munkákra korlátoztatik. A vasárnapon tartott baromvásárookra a szíjgyártók és kötélverők, áruikat eladás céljából kirakhatják. A sütőipar körébe eső élelmiszerek előállítására okvetlenül szükséges előkészítő munkálatok (kovászás, bedagasztás és fűtés) a munkaszüneti napon a segédek kellő felváltása mellett esti 10 órakor megkezdhetők.

— Előfizetési felhívás az erdélyi részek legnagyob és legelterjedtebb politikai napilapjára: az „Ellenzék”-re. Az új évnegyed közeledtével előfizetést nyitunk az „Ellenzék”-re. Lapunk politikai irányának és társadalmi tevékenységének felsorolásával nem untatjuk olvasóinkat, csupán annyit jelentünk ki, hogy ahöz

— Mindent láttam, — mondá. Ne meutegest magad... elvesztetted a fogadást... és még az a haszontalan Kérésy is látta. A 8. számot te felismered még azon nevezetes gyűjel... Vidor!... te számolni fogsz büneidért... a K... i lovas kaszárnyában holnap találkozni fogunk...

— Szépen vagyunk, — gondolám magamban... De nékem helyt kellett állanom.

— Ott lesztek! felelém, és a legnagyobb izgatottságban elváltunk egymástól.

Másnap megtörtént a párbaj. — Én a Dani barátomnak jobb arcára adtam egy emlék-vágást, magam sértetlen maradtam.

A haszontalan Kérésy Feri feljelentett az ügyészségnek és kaptunk 8—8 napi államfogságot.

Itt sem kerültem ki a 8. számot, a melyet gyűlöletemben még nem is főlebbeztem...

* * *

Mikor Szegeden kiültem a 8 napot, azután jött be helyembe Dani is. — Csak a fegyház folyosóján láttuk egymást; de nem bekültünk ki soha többé.

Én azon vidékről elköltöztem. Soha sem hallottam többé Daniról semmit; Mariskáról is csak annyit, hogy most a Kérésy Feri udvarol neki.

Hanem azért az én almanachomból nem törültem ki a nevét, elfeledve ott van a többi számok között... a melyeknek történetét elmondom... máskor

Székelyhídy Viktor.

a multhoz, melyet eddig követtünk s a melyben minket előfizetőink annyi lelkesedéssel támogattak, — ezután is hívek maradunk. Hazánkat, nemzetünket hiven, önzetlenül és függetlenül szolgáljuk. Kérjük olvasóinkat, hogy terhes munkánkban legyenek segítségünkre, mert csak a közönség támogatása biztosítja törekvéseink sikerét. Az „Ellenzék“ előfizetési ára: Egy évre 16 frt. Félévre 8 frt. Negyedévre 4 frt. Egy óra 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek Kolozsvárra, az „Ellenzék“ kiadóhivatalának küldendők. — Az „Ellenzék“ kiadóhivatala.

— **Gyászír.** Török Bertalan megyénk főjegyzője s lapunk egyik szerkesztője kevéssel f. hó 22-én megtartott törvényhatósági közgyűlés megnyitása előtt vette az őt mélyen megható gyászírt, hogy nagybátyja s neje, a korai teljes árvaságra jutott fiának gondos nevelő atyja és szellemi fejlődésének bölcs intőzője, nagy klápotivai Pogány Károly nyugalmazott kir. táblabíró mindvégig munkában töltött életét M.-Vásárhelyt e hó 22-én befejezte. Pár nap híján 82 évre terjedett a nemes férfi élete, ki a szabadságharc előtt e megyének nagy tudományu s ékes tollu főjegyzője volt; s aggkorában is bámulatos emlékező tehetőségét, s kielégíthetetlen tudás szomjától segítve a legkülönbözőbb tudomány ágakban jeleskedett, kiválólag azonban jogi és történelmi tanulmányainak élt, mely szakok legjelesebb műveitől nagybecsű könyvtárt állított össze. Kedvencz íróival való beható foglalkozása azonban nem tette őt emberkerülő, rideg, szegletes tudóssá, hanem nyájassága s közlekenysége miatt bárhol megfordult, mindenütt szívesen felkeresték az ő egyszerű, de vendégszerető hazát és viszont örömmel látták őt maguknál a társaságnak azon kiválóbb tagjai, kiknek a mivel társadalmi szokások, a tudományos eszmecsere, a fennkölt eszmék világa élet szükségöské vált. Nyugodjanak békével az elköltözöttnek porai.

— **A nagyenyedi polgári olvasó-egylet** folyó hó 30-án d. u. 4 órai kezdettel fogja megtartani rendezési zárási közgyűlését, a melyre is t. egyleti tagok ezennel meghívattak.

— **A „Honvéd“ ajándéka.** A tegnapi posta meghozta nekünk „A Honvéd“ című politikai napilap karácsonyi ajándékát, a „Jókai Album“-ot. Szinte meglepő, hogy mily értékes ajándékkal kedveskedik ez a kitünően szerkesztett lap előfizetőinek. A „Jókai Album“ a koszos regényíró legkeresettebb regényhősinek arcképeit mutatja be remek kivitelű színes képekben, magyarázó szöveg kíséretében. „A Honvéd“ kiadóhivatala ezenkívül páratlan kedvezményben részesíti előfizetőit, félhavi előfizetést nyitott 50 krral. A „Jókai Album“-ot ingyen és bérmentve küldi meg azoknak is, kik csak ezután fizetnek elő a „Honvéd“-re, ha csak fél hónapra is (50 krral).

— **A „Honvéd“ panasza.** Még olyat se hallott senki, hogy egy lap azért panaszkodik, mert nem remélt sikert el. Ez a csoda esett meg „A Honvéd“ című politikai napilappal, a mely a miatt panaszkodik, hogy a közönség valóságos ostromolja az előfizetést. „A Honvéd“ karácsonyi ajándékát, a „Jókai Album“-ot valóságos elkapkodták s két körforgó gép dolgozik szüntelenül, hogy az igényeknek megfelelhessenek. Miért ad „A Honvéd“ félhavi potom 50 krért nemcsak lapot, hanem „Jókai Album“-ot is. „A Honvéd“ ugyanis — mint már megemlékeztünk róla — félhavi előfizetést nyitott 50 krért és a „Jókai Album“-ot a félhavi előfizetőnek, — azoknak is, kik csak most fizetnek elő — ingyen küldi meg.

CSARNOK

Karácsony.

Szálljatok le, szálljatok,
Bellehemi angyalok!
Ózeveg, árva, annyi vár ma
Bú-hegesztő balzsamot;
— Szálljatok hát, szálljatok le!
E napon az ég ide
Úgy se lehet megszöri!

Szálljatok le, szálljatok,
Bellehemi angyalok!
— Anyja mellett annyi gyermek
Hall ma szépet rólatok...
Istenem, de hány van, a kit
Gondviselő hű kezek
Nem ölnek ma se meg!

Szálljatok le, szálljatok,
Bellehemi angyalok!
Hozzatok a boldogokra
Egy kis enyhe — bánatot.
Hadd lássanak, oda is, hol
Karácsonyfa sohse nyit,
Hol ma sincsen emi mit.

Szálljatok le, szálljatok,
Bellehemi angyalok!
Zörgessetek ma este meg
Minden piciny ablakot?
S házikókba, palotákba,
Egy örömet vigyetek:
Boldog, édes innepet!

Szabolcska Mihály.

Karácsony.

Itt van újra a karácsony, ez a kedves szívverhető ünnep!... Milliók ajkain csendül meg ismét a magasztaló ének: „Krisztus Urunk áldott születésén“ — melynek hallatára lelkünk a buzgó áhitat szárnyain magasra emelkedik, míg a szív

elfogódik s önkénytelenül valami édes, jóleső érzelem vesz erőt rajta.

Alig van ember, kinek lelke e napon vissza ne szállana a multra, a ki előtt fel ne merülne a mosolygó gyermekkor, — az édes atyai ház, hol oly boldogan ünnepelt azokkal, a kiket forrón szeretett, — az a hely, hol először tanulta meg leborulni a Mindenható nagysága előtt s hová még a föld legvégső határaitól is visszavonja egy kicsiny hajlék vagy tán egy néma sírhalom...

Oh boldog ember, a kinek kebelében ilyen emlékeket idéz föl a karácsony ünnepe! Boldog, mert tanubizonyságot tesz isten előtt szívében azokról a jó szívű szülőkről, a kik felnevelték s a Krisztus szeretetét mélyen lelkébe oltották; boldog, mert dobja bár messze sorsa, juttassa akármily helyzetbe, járjon verőfényes időben, vagy zugó zivatárban, e szent napon egy hű társat viz magával az életre, e szent nap emléke — mint örangyal — kíséri, fáradsalmi közben nyugalmal kánálja, bánatában vigasztalja s ha eltéved, a helyes irányba vezérli...

De vajjon miért fakaszt ily kegyeletes érzelmekre a karácsony ünnepe? Miért ragaszkodunk hozzá oly édes vonzalommal?... Talán azért, mert a *haragzó isten* elküldé szent fiát, hogy önmagával *kiengeszteljen*? Nem; hiszen a menyei atya, mielőtt tudtuk és megérdemeltük volna, szeretett minke... Talán a *csillag*, mely egy csodás világot sugárzott az emberi kebelbe — avagy az *angyalok magasztos éneke* ragadja szívünket édes örömré? Sem a csillag, — mert hiszen felettünk is fénylenek olyan fényes csillagok, de mit ér ezeknek ragyogása, ha melegítő napfényre van szükségünk; sem a menyei ének, mert a leszűbb dal, a leggyönyörűbb zsoltosma is a fájdalomnak csak pillanatnyi enyhületet ad s minél távolabb-távolabb hallik a dal, testvéreink annál inkább felébrednek.

Mi van hát a karácsonyi ünnepekben nagy és felemelő, hogy eget és földet betölt s szokatlan lelkesedésre ösztönöz? Az, hogy e napon a menny alá szállott a földre, az örök isteni szeretet beköltözött az ember szívébe, hogy ezt is részesevé tegye az örökélet kincseinek.

Ennek a szeretetnek csillaga vezérli az egyszerű pásztort a jászokhoz, hogy porba hulljon... Ez a szeretet elvonja a lelket a világ érzéki gyönyöreinek, kápráztató pompájának, szennyes érdekeinek, vértfuraló szenvedélyinek köréből; de nem, épp ezek közepette, épp ezeken keresztül vezet amaz ország felé, melyet a szentkönyv oly kibeszélhetetlen ékes szóval „isten országának“ nevez... Ez a szeretet rontá el ama válaszfalakat, melyek nemzet és nemzet, ember és ember között meredeztek... Ennek a szeretetnek mestere szentel meg a családi életet, így szólván a nőnek: „Emelkedj fel alárendelt helyzetedből, lépj magas hivatásod körébe“ — és a nő — a ki eddig csaknem rabszolgá vála — érezve jogait, szeretetének végtelen világával, egyenjogulag tárult a férfi mellé s Máriaiban a valódi nő örök eszményképét tiszteli manapság az egész keresztény világ... Ez a szeretet tette szent gondoskodás tárgyává a kisdedeket; ez békíté ki a haragost, a gyűlölködőt embertársaival, — szóval ez teremttét „új eget és új földet“ az emberek között...

Ezért fakad szívünk édes örömré, hálás kegyeletre karácsony ünnepén, ezért énekeljük buzgó áhitattal:

„Krisztus urunknak áldott születésén,
Angyali verset mondunk szent ünnepén“...

Péter Károly.

Karácsonyfa mellett.

Ma és tegnap — mily különbség!
Tegnap még az utca sarát magasra fölverte a kocsik kereke, ma — az éjjeli fagy folytán — a szilárd földnek jól esik a hótakaró alatt megpihenni, hogy a beállott ünnepeken keresztül majd könnyebben elbírassa a sok, tovatűnő csörgő szánt, melyekből vidám csevegés, kacagás önkénti fel a csendes falat.

A gyermek, ki még tegnap álmában látta ragyogni tündöklő csillagát, ma — visszafojtott lélekzetel lesi: megvalósulva láthatni kitar ményorságát... Az után jár-keleket haza, családi körébe sieteti a nagy havazás, egyik hóhely a másik után örült gyorsasággal száll alá, megcsapodja a karácsonyfa gyertyáitól megvilágított ablakokat, aztán tovább hull a földre... hideg, friss hó.

Mig odaki a karácsony hava vastag hóleplebe burkolódik minden, addig én, meleg szoba ablakából nézem a halvány hold begyadt világát, tündöklő csillagok fényét, melyek mintha a mai esténél soha szebben nem ragyogtak volna — pedig dehogyan...

A karácsonyfa mellett elképezelem, hogy gyermekéveimben mily édes vágygyl lestem e szent estét, vártam a karácsony jöttét — és ma?... Szinte restellem bevallani, lehetetlen elhinni — bús, levert vagyok!

Talán egykor, valamikor régen — nagyon istudtam minden bohóságunk örülni, akkor kivethettem belőle részemet!... hogy most mindezekből nekem a sors semmit sem juttatott!?

Máskor, ha fenyőfa-illat áradt el a szoba-legré, a fejem nem fájt így tőle, — édes mámorító érzéstől áthatva, valamely üde fenyveserdő mélyében ringatott a képzelet, — a karácsonyfa ágain lecsüngő édes nyálkáságok sem tettek soha ily kegyetlen keserűvé szám izét, a csillogó csecsebecsek megpillantása, fanyar mosoly helyett — öröm kiáltást csalt ajkaimra, arany gyermekkoromban ez est fényára a boldogság gyönyörét tükrözé vissza — ma, szívem mélyéből egy néma köny lopodzik szemembe...

De im! a karácsony-csillagnak ragyogása, a melleszobába zárkózó gyermekek zibongása, nyugtalan várakozása felriaszt merengésemből; elé veszem az ég gyertyát, melylyel a karácsonfan levőket rendre gyújtván, helyet adok az angyal jöttének.

Kezemben tartom a csemettyűt, megadom vele a megerkezési jelt, — aztán hamar eldugom, hogy az ajtón betóduló gyermekcsereg ne lássa bennem, — képzelt angyalát.

Boldog gyermekek — kiknek ily csalóka fénytől is elárad szívök világa!...

— A szoba minden részében örömradiás, taposlás, ugrándozás, kacagás! már-már számba sem veszik a nagy fáradsággal feldisztatott karácsonyfát: a gyermekek rendre egyenként mézik a sok szép ajándékot, melyek szerintök — szótfogadások jutalmául — az égből küldettek nekik.

Mindegyik örömtől sugárzó arccal jön felém, mutatni: mit kapott. A kis leány tömördek játékaival — melyeknek különböző toletteit kegyetlen vagyok színlelt csudálkozással végig nézni, mintha bizony nem is az én szemeim elé kerültek volna azok legelőbb. — A kis fiúnak: dob, kard, fegyver, a másiknak paripa, ostor, gőzös, no meg Isten tudja: mi minden van a kezében!

Azután, mikor már néhány játékszer nyakára hágtak és a karácsonyfanak is minden oldalát feltűnően lekoppasztották, — nagy későre engem is méltóztatnak szemügyre venni, hogy hát tulajdonképen: nekem mit hozott az angyal?

— Semmit!

E rövid, hihetetlen szócska ki nem elégíti a bohók kíváncsiságát, ok ennél bővebb magyarázatra szorulnak.

— Nős, minthogy én nem voltam a jó gyermekkel azonos, velem senki sem törődött, engem az angyal is elfelejtett!...

E lezajlott est élményeit, emlékeim tárába helyezem, — és bár ezen egy néma köny fakadt a múltból, — mégis, mintegy kitombolt vihar után: az ég határan megjelenő szivárny gyanánt szövéim énem ködfátyolképébe azon jelenetet, — midőn a tulboldogságban uszó gyermek jószántából felajánlá örömeit velem megosztani, legkedvesebb játékszerét nekem ajánlodekozni! Nem állhattam ellent e naiv nagylelkűségnek és végtelen lekötelezettséget szünelvén — elfogadtam a kis kacsókból nyújtott cadeaut: „egy gőzöst.“

Isten bocsássa meg nekem, de egy ironicus mosoly nál egyébbel nem tudtam kifejezést adni, mit kezdjek én egy „gőzös“-sel! időt tölteni, játszani?

Jól van próbáljuk meg. Az igaz, hogy magában véve végtelen igénytelen egy kis portéka ezen játékszer, de ha a gyermek órákig, naphosszat oly jól el tud vele banni, talán csak nekem is sikerülhet, még ezzel valamiképpen megvizsgálatódnai...

Elgondolom: Karácsony estéjén egy valóságos angyaltól ajándékképen „gőzöst“ kapni! ez mégis csak jelenthet valamit; a látszat igen primitív és kitudja csale a jóslat?...

A gőzös, — veletlen utjain hány szerető szívnek nyújt alkalmat, reményt édes vizionlátásukra, — hány lélek repül rajta tova egy ismeretlen világba szemében gyönyörrel — és viszont mennyi keserves köny pereg végig a sápadt arczon, Talán nekem éppen az utóbbi jüt osztályrészl: messze menni, itt hagyni mindent, mindenkit — csak azoknak emlékeit vihetni magammal és csak e két szót hagyni:

Isten veled!...

Penelope.

Karácsonytól — Karácsonyig.

Egy év, tizenkét hónap, ötvenkét hét — egy szóval háromszázhatvanöt napnyi úr, melyet évenként kikapunk robotba a legfelsőbb intező köröktől, hogy tarkábbnál-tarkább dolgokkal töltsük tele. S ez nagyobb részint sikerül is nekünk, mert végzetünk az, hogy attól kezdve, midőn az első rügy kíváncsian kandikál ki az áttört durva burok alól és zöld bimbómezeiből pikánsul bontakozik ki az első pünkösztí rózsza, — addig, míg a lehullott sárga levélhalmazt rég elfödte a vastag hólepel és a puritán szerelem szelid holdfénye lobogó kandalló-tűzzé változik — boiondabbnál bolondabb dolgok zavarják meg zsidbadt fejünket. Magam sem csodálkozom, ha mig ezen soraim (a sajtóhibák tömkelegétől elsötétített) napvilágot látnának, Szilágyi Dezsőt kiküldtanák a legfinomabb francia gavallérnak és Wekerle végre belátná, hogy mindenkinek Tisza Kálmántól a szerelmes gimnázistáig egy a sorsa, t. i. megbukik.

Elöttem is a Nemezis fekete árnyalakjaint áll az első alapvizsgálat, mert érzem, hogy a boldog gimnázista szerelemért meg kell bünhödnöm. Mert én is voltam gimnázista. S azt hiszem, hogy mindazok, a kik valaha, mint jóghallgatók, vagy tartalékos tisztiek kintoztak meg szép asszonnyal bíró férjeket, szintén mindannyian voltak gimnázisták sőt az is dereng agyam-

ban, hog
tizenket
állapotb
S
bül, hog
rajta ny
Hi
Pe
Nevette
hallatlan
éjfekete
den eff
akartam
kaptak
gyel.
Igy
utolsó le
váltás és
a legne
sára me
(Ha vég
mes hist
lény leir
est már
volt rész
szerint é
ott. Azt
udvariati
mennyib
szeltem.
azokban
Beszélte
mégis az
mi vallor
reá) hog
az neki
hogy ki
tűi van
lanabb
velet ne
nek kezd
mes belé
említett
mertem
teni érde
a levelir
És még so
reles m
gondolva
relmi lev
csiságát
merész, d
igazán az
ját felém
szágra.
Kár,
kevesebb
a higany,
állíthatat
idő alatt
előtte —
delután é
delkezése
válhatott
a jól bed
zista szer
keztem
kegyelet
ilyen „fel
valaha az
mint emlí
főlebb ha
annya b
gem, ha i
egyébrián
mények k
S csakugy
— költől
jek fel, h
Igy monda
ha hazud
(megbocsá
ségem) és
vemben val
tatlanúsága.
T. i. első s
exotikus ü
tától elkal
tart, a mi
tes bájava
És e
Egy angya
hogy meg
lemre. Csa
lélek köze
az egysze

ban, hogy a jelerleg itt Kolozsvárt levő XII. (mond-tizenkettedik éves) joghallgatók is lehettek valaha ezen állapotban.

S kinek lett volna gimnázista szive annyira kő-bül, hogy az a pikáns kölyök ki ne próbálta volna rajta nyilvesszejét?

Higgyék el, az enyim sem volt.

Pedig elhatároztam, hogy nem leszek szerelmes. Nevettem társaimat, kik a tánciskolából hazajövének, hallatlan módon el voltak kábulva a parfume, meg az éjféletezemektől; képtelennek tartottam magam minden efféle gyöngédebb érzelmre és még arra sem akartam emlékezni, hogy 5 éves koromban csokolozva kaptam egy nállam idősebb (gondolom hat éves) hölgy-gyel.

Igy érkezett el a mult karácsony, gimnázista éveim utolsó legzsebb karácsonya. Oh, karácsony, te a meg-váltás és szabadság idősze, te hoztad el számomra a legnehezebb bilincseket! — Egy barátom látogatá-sára mentem ki a szünidő egypár napjára. Ott volt „ő“ is. (Ha végiglapozzák az ó- és ujkor novellistáinak szerel-mes történeteit, megfogják találni e kiváltságos emberi lény leírását. Én nem antatom vele az olvasót, mert ezt már sokan megértették.) Hogy mennyire ott volt részemre, azt igazolni fogja azon körülmény, mi-szerint én azt képzeltem, hogy senki más, csakis ő volt ott. Azt hiszem, hogy ebbeli képzelődésemben nagy udvariatságot követtem el a többiek irányában, a mennyiben egész délután és egész este csak vele be-szeltem. Ha szeméit a tükörhöz hasonlíthatom, úgy azokban az én bohó szerelmemet láttam tükröződni. Beszeltem neki mindenről csak önmagunkról nem és mégis azt hiszem, hogy egész beszélgetésem egy szerel-mi vallomás volt részemről. Megmondta (én vezettém reá) hogy közelebből szerelmes levelet kapott, s hogy az neki szörnyen megtetszett s csak arra kíváncsi, hogy ki írhatta mert csak egy név kezdőbe-tűi vannak aláírva. Oh, én a föld legboldogta-lanabb teremtménye lettem volna, ha azt a le-velet nem én magam írom, egy barátom nevé-nek kezdőbetűi alatt, a kiről azt hittem, hogy szerel-mes belé. De így természetesen én voltam ama fent-említett sárgolyó legboldogabb lakója. A világról sem mertem volna bevallani bűnömöt, de iparkodtam feiköl-teni érdeklődését. Elmondtam: mennyire szereti őt az a levélíró és szíveben hordozza képét kitűnően. És még sok minden boldogságot elmondtam neki a szerel-mes iróiról (aközben természetesen mindig magamra gondolva), a melyekből össze lehetne állítani egy szerel-mi levelezőt. És mikor sikerült felköltötenem kíván-csiságát és (én legalább úgy láttam) érdeklődését a merész, de nagyon-nagyon szerelmes író iránt, akkor igazán azt hittem, hogy maga Mahomed nyújtja a kar-ját felém, hogy fölségsen a hetedik mennyor-szágba.

Kár, hogy meg vagyok az írva, miszerint az idő kevesebb megtelepedési hajlandóságot mutasson, mint a higany, mert, ha a napot legalább egy hétre meg-állíthatom volna, meg vagyok győződve róla, hogy ez idő alatt teljesen átváltoztam volna ama levél írójává előtte — merő udvariasságból. De fájdalom csak egy délután és egy este (közülbelől 600 perc) állott rendelkezésemre és így rövid lévén az idő, szerelmem nem válhatott aktuális kérdéssé előtte. De mi forrik jobban a jól bedugasztott pezsgónél?.. Mit tehettem gimná-zista szerelmem nagyságának teljes tudatában? Igye-keztem „felelni“ őt és csak a szerkesztők iránt érzett kegyelet gátoltott meg abban, hogy egy kötetre való ilyen „feledő verset“ ne írjak „hozzá.“ Szóval, a ki volt valaha az első szerelem stádiumában — már pedig a mint említém, ki ne lett volna gimnázista — az leg-főlebb ha abban különbözhetett tőlem, hogy nem volt annyira bolond, mint én. Azt hiszem érteni fognak en-gem, ha ily körülmények között felfogadtam azt, a mit egyebiránt mindenki felszokott fogadni hasonló körülmények között, hogy ő lesz az én első és egyetlen szerelmem. S csakugyan három egész hónap kellett hozzá, hogy — költőileg szólva — szerelmem egén egy új nap tűn-jék fel, hogy vakító fényével elhomályosítsa a régit. Így mondaná ezt a novellairó és így mondanám én is, ha hazudni akarnék. De én igazat akarok mondani (megbocsát a fin de sieble, de megvan ez a gyöngé-ségem) és azért merem állítani, hogy az új érzés szí-veben való plántáltatása nem a gyerek-szerelmem állha-tatlansága, hanem egyszerűen növénytani processus volt T. i. első szerelmem igazán karácsonyi virág volt, afféle exotikus üvegházi plánta, a melyet csodálunk és illa-tától elkabulunk, de a melynek varázsa csak addig tart, a míg megjelenik a tavasz első rózsája, természe-tes bájjával és vonzó közvetlenségével.

És ez volt az én második egyetlen szerelmem! Egy angyali lény, a ki csak azért szállott le a földre, hogy megtanítsa az embereket a valódi tiszta szere-lemre. Csakugyan nem képzelek embert, hogy e drága lélek közelébe jutva, lángolón belé ne szeressen, mert az egyszerűen lehetetlen. Ha csodálok a harmateppet,

hogy picinységében annyi ragyogó tisztaság, törekeny-ség van, ha kérded, hogy a tavaszi virág miért gyako-rol ellenállhatlan varázst csak közvetlenséggel, s ha a felkelő napot látva, mintegy felemelkedni érzed magad magasabb világok felé s nem tudod megmagyarázni magadnak, micsoda érzés tart fogva: feleletem: ő, a ki-ben mindez egyesülve bilincseli le minden érzésedet...

— Mikor megszerettem, már a másé volt és én tudtam is ezt. De hát változtat-e a dolgon az a körül-mény, mikor közelebe jutni és szeretni őt egy dolog. A mig nem láttam őt emberi módra enni, azt képzeltem hogy csupa szeretettel táplálkozik. Oh ha úgy tudja őt szeretni választottja, mint én, akkor nagyon-nagyon bol-dog asszonyka lesz, a mi ugyan ritkaság, de a minék ellenkezőjét el sem tudnám képzelni.

Most is önkénytelen sóhaj hagyja el keblemet, ha visszaemlékezem, a mint sétáltunk a sétatér fenyevesei között a természet ébredésekor. Talán ha minden egyé-bért el is tudnám felelni azt a várost, ezek a séták örökre emlékemben tartanak. Meg volt szokva, hogy mindenkitől szeretve tudja magát és úgy osztotta ra-gyogó kedélye és fenkölt szelleme szikráit, mint az ébredő tavasz, midőn kárpótolni akar a tél sivárságáért — Olyan volt az én második szerelmem, mint a máso-dik négyes. Az ember eltáncolja a harmadikat, negye-diket is, stb. de igazi mégis csak az marad.

Pedig eljött a harmadik is.

Ha ott maradtam volna, talán soha sem tudtam volna más szeretni, de a sors elszólitott onnan és ő visszavonult szívem egy zugába, hogy helyet adjon az elvonuló szellemeknek, de ő sohase távozzék onnan. Én pedig követtem végzetemet; tölteni igyekeztem azt az rtt, a melyet minden évben kikapunk robotban...

Azt mondják, hogy a jogásznak csak asszonyt szabad szeretni, lévén hivatása a kellemetlenebb fajta dekorációk (vulgó: szarvak) osztogatása. Én is szerettem az asszonyt, de még nem találtam meg, hanem találtam mást.

Egy pár kék szemet (nem égszünök, de a milyen a haragvó tenger lehet), éjfélete haját és egy ennyivaló kis beszédes szájacskát, a melyik egy perc alatt az egész menyországot le tudja beszélni az embernek. Nem tudtam ellenállani ennyi varázsnak. Isten látja lelke-m, nem vagyok csapodár, de szerelem nélkül nem merném elhatározni magam, hogy végig fussak egy bizonytalan utat — egyik karácsonytól a másikig, mert élni álom nélkül nem lehet!

Most sietek befejezni (talán hosszú és talán unal-mas) csevegésemet s csak azon tündööm, hogy mire ezen soraim (a sajtóhibák tömkelegétől elcsúsztatott) nap-világot látnak, nem kell-e majd megírnom e lap t. ol-vasóinak — negyedik egyetlen szerelmem történetét?!

Czeplédi.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN

Kiadó: CIRNER J. JÓZSEF.

HIRDETÉSEK.

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállító) selyemgyára Zürichben, privátmegrendelőknek közvetlenül szállít fo-ke, fehér és színes selyemszöveteket, méterenkint 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín és árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (1)

Sz. 5069—1893.

közig.

Pályázati hirdetmény.

Alólirt városi hatóság részéről az előléptetés folytán időközben megüresedett egyik városi

rendőrbiztosi,

esetleg megüresedhető városi

írnoki

állomásra pályázat nyitattik.

A rendőrbiztosi állomással évi 400 frt, a városi írnoki állomással évi 340 frt rendszeresi-tett fizetés van egybekötve.

Felhivatnak pályázni kívánók, felszerelt folya-modásaikat 1894. évi január 15-éig a tanácschoz benyújtani, — mely időn túl pályázatok nem fo-gadtnak el.

A városi tanácsból.

Nagy-Enyeden, 1893. december 16.

Kovács Gyula,
polgármester.

Sz. 1309—1893.

Arverési hirdetmény.

A vezetésem alatt álló kir. országos fegyinté-zet tulajdonát képező, és hasznavehetetlenké vált házi és üzleti leltári tárgyak az 1894. évi január hó 6-án délelőtt 10 órakor nyíltan árverésen el-fognak adatni.

Kir. orsz. fegyintézet igazgatósága.

Nagyenyeden, 1893. december 21.

Mecser,
igazgató.

Következő naptárak 1894-ik évre

kaphatók

BALDI KÁROLY

könyv és papírkereskedésében

Nagy-Enyeden. (búza-piacz.)

Képes családi naptár 1894. évre	60 kr.
Gazdasági naptár 1894. évre	40 "
Regelő naptár 1894. évre	40 "
Bucányszky nagy képes naptár	40 "
Allatvédő naptár 1894. évre	30 "
Mesteremberek naptára 1894. évre	40 "
Peleskei notárius naptár 1894. évre	30 "
Petőfi naptár 1894. évre	30 "
Ellenzéki naptár 1894. évre	30 "
Honvéd naptár	30 "
Kis képes napt. 10 féle külön címmel	20 "
Uj Kosmos-féle Keresztény naptár	25 "
" " Szántóvető naptár	25 "
" " 1848. naptár	25 "
" " Kossuth naptár	25 "
" " Kis képes naptár	25 "
" " Ezer eszt. mese n.	25 "
" " Mese naptár	25 "
Közhasznú képes naptár 1894. évre	40 "
Regelő bácsi naptár 1894. évre	40 "
Képes népnaptár 1894. évre	30 "
Magyar ember naptár 1894. évre	30 "
Szent Családi naptár	30 "
Athenaeum nagy képes naptár	1.00 "
" " kis	60 "
Dalos naptár 1894. évre	30 "
Földmívelő naptár 1894. évre	30 "
Zona naptár 1894. évre	25 "
Tárca naptár á 20, 24, 30, 40 "	40 "
Fali naptár á 20, 30, 40 "	40 "
Előjegyzési naptár 1893.	75 "
Tömbnaptárak á 40, 45, 60, 80 "	80 "
Budapest nagy képes naptár	60 "
Budapest kis képes naptár	30 "
Jó egészség naptár	30 "
Tündér naptár	24 "
Iparosok naptár	45 "
Kodolányi gazdasági naptár	2 00 "
Erdélyi képes naptár	30 "
Erdélyi uj képes naptár	30 "
Apponyi naptár	35 "
Otthon naptár	55 "
Nagy képes naptár	45 "
József főherceg naptár	35 "
Családi naptár	35 "

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltet-nek és előleges pénzbevételek mellett bér-mentve elküldetnek.

Lőcsey Sp. Lajos-féle naptár megjelent,
kapható Baldi K. és Cirner J. Józsefnél.

Kiváló tisztelettel

Baldi Károly.

5—5.

FRISSEN PALACKOZVA

DR. BOCZ J. PINCÉJÉBŐL

SÁRDI 1887-BELI

KÖVÉR

SZÖLLŐ-BOR

ÁRA (1 LITER) 1 FRT.

KAPHATÓ: CIRNER J. JÓZSEF

KERESKEDÉSÉBEN N.-ENYED.

Sz. 3478—1893. tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy mogosi Preszákán Oneca George végrehajtónak, mogosi Man Simeon, Man Sándor, Man Paraschiva, Man Ana, Man Vaszinka és Man Iliana végrehajtást szenvedők elleni 53 ftt 48 kr. tőke, ennek 1885. május 15-től járó 6% kamatai, 84 ftt 82 kr. eddigi, a jelenleg felmerült s még a felmerülendő költségekből álló követelése behajtása végett az abrudbányai kir. járásbírósg területéhez tartozó Mogos község 53. 79. és 728. sz. tjkvben foglalt ingatlanok az 1881. évi LX. t. cz. 156. § a. pontja értelmében egészben, a 79. sz. tjkvben foglalt ingatlanokból végrehajtást szenvedettek %s. (hat-huszonyolcad) jutaléka, az 53. tjkvben foglalt ingatlanokból a Man Parasstia, Man Vaszinka, Man Iliana, Man Alexandru és Man Ana % (ötödöd) jutaléka: I. a mogosi 728. tjkvbeni ing. egészben 1. 7802. hrsz. erdő bé. és ká. 42 ftt bp. 4 ftt 20 kr. II. a mogosi 79. sz. tjkvben végrehajtást szenvedettek %s. jutaléka: 1. s. 555. hrsz. kaszáló, 557. hrsz. kaszáló, 558. hrsz. kaszáló, 642/1. hrsz. erdő, 646 hrsz. legelő, 647. hrsz. legelő, 648. hrsz. legelő, 649. hrsz. legelő, 650/1. hrsz. erdő, bé. és ká. 55 ftt, bp. 5 ftt 50 kr. 2. s. 660/1. hrsz. erdő, 668/2. hrsz. erdő, 675. hrsz. erdő bé. és ká. 180 ftt, bp. 18 ftt. III. A mogosi

53. sz. tjkvben foglalt ingatlanokból a Man Simion % jut. kivételével a másik 5 végrehajtást szenvedő % jutaléka 1. s. 321. hrsz. kaszáló, 322. hrsz. legelő bé. és ká. 27 ftt 50 kr. bp. 2 ftt 75 kr. 2. s. 326. hrsz. kaszáló, 327. hrsz. szántó, 332. hrsz. kaszáló, 334. hrsz. kaszáló bé. és ká. 63 ftt 35 kr. bp. 6 ftt 34 kr. 3. s. 350. hrsz. szántó, 351. hrsz. köveshely bé. és ká. 16 ftt 80 kr. bp. 1 ftt 68 kr. 4. s. 355. hrsz. köveshely, 356. hrsz. szántó, 357. hrsz. legelő bé. és ká. 14 ftt, bp. 1 ftt 40 kr. 5. s. 360. hrsz. köveshely bé. és ká. 80 kr. bp. 8 kr. 6. s. 362. hrsz. kaszáló bé. és ká. 18 ftt 50 kr. bp. 1 ftt 85 kr. 7. s. 388. hrsz. szántó bé. és ká. 1 ftt 65 kr. bp. 17 kr. 8. s. 503. hrsz. szántó bé. és ká. 15 ftt 85 kr. bp. 1 ftt 58 kr. 9. s. 509. hrsz. kaszáló 55 ftt, bp. 5 ftt 50 kr. 10. s. 512. hrsz. faház, 513. hrsz. kaszáló, 525. hrsz. kaszáló, 527. hrsz. csűr, 528. hrsz. kaszáló bé. és ká. 309 ftt, bp. 30 ftt 8 kr. 11. s. 532. szántó, 550. hrsz. kaszáló bé. és ká. 155 ftt 50 kr. bp. 15 ftt 55 kr. 12. s. 539. hrsz. legelő bé. és ká. 5 ftt 80 kr. bp. 58 kr. 13. s. 637. hrsz. szántó bé. és ká. 4 ftt 20 kr. bp. 42 kr. 14. s. 645. hrsz. kaszáló bé. és ká. 3 ftt 35 kr. bp. 34 kr. 15. s. 660/5 kaszáló 80 kr. bp. 8 kr. 16. s. 665. hrsz. kaszáló, 683/6 hrsz. erdő, 669. szántó bé. és ká. 32 ftt, bp. 3 ftt 20 kr. 17. s. 677. hrsz. kaszáló bé. és ká. 11 ftt, bp. 1 ftt 10 kr. 18. s. 6616/1. hrsz. szántó bé. és ká. 8 ftt 35 kr. bp. 84 kr. 19. s. 7407/1. hrsz. kaszáló, 7407/2. hrsz. köves. 7408. hrsz. faház együttes bé. és ká. 200 ftt, bp. 20 ftt. 20. s. 7523/1.

hrs. szántó és 7524. hrsz. erdő együttes bé. és ká. 95 ftt, bp. 9 ftt 50 kr. 21. s. 7774/1. hrsz. szántó bé. és ká. 2 ftt 50 kr. bp. 25 kr. 22. s. 7797. hrsz. szántó bé. és ká. 16 ftt, bp. 1 ftt 60 kr. 23. s. 7798/2. hrsz. szántó bé. és ká. 3 ftt 50 kr. bp. 35 kr. 24. s. 7798/4. hrsz. szántó bé. és ká. 10 ftt 80 kr. bp. 1 ftt 8 kr. 25. s. 7798/5 hrsz. szántó bé. és ká. 10 ftt 80 kr. bp. 1 ftt 8 kr. 26. s. 7958. hrsz. szántó bé. és ká. 4 ftt 15 kr. bp. 42 kr. 27. s. 8329/1. hrsz. szántó bé. és ká. 13 ftt 50 kr. bp. 1 ftt 35 kr. 28. s. 8359. hrsz. szántó bé. és ká. 23 ftt 50 kr. bp. 2 ftt 5 kr. és tartozékai MOGOS községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen **1894. január 22-ik napján** d. e. 10 órakor a kikialtási ár 10%-ának a bírói kiküldött kezéhez bánatpénzzül, előleges letétele mellett a kikialtási áron alól is elfognak adatni.

Vevő köteles a vételárnak felét az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, másik felét ugyanonnan számított 30 nap alatt, az árverés napjától számított 6% kamataival együtt a gyulathérvári kir. adó, mint bírói letéti pénztárnál a 39425/1881. I. M. rendelet értelmében lefizetni.

E hirdetménnyel együttesen kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt alólírt tartalommal és Mogos községben az előjárásnál tekinthetők meg.

M. kir. bíróság, mint tkvi. hatóság.

Abrudbányán, 1893. október 20.

Kilyén, kir. albiró.

Alapított 1860 **CIRNER J. JÓZSEF.** Szigonyozim: CIRNER N.-Enyed.

KÖNYVNYOMDA, PAPIR-ÉS KÉREKESKEDÉS ÉS KÖNYVKIADÓVÁLLALAT

NAGY-ENYEDEN.

Elvállal mindennemű Könyv- és Könyomdai munkálatok elkészítését, melyek úgy az árak, mint izlés és csín tekintetében méltán versenyezhetnek a fővárosi hasonmű kiválóbb könyvnyomdai müintézetek termékeivel.

Az újév alkalmára név- és látogatójegyeket a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelben igen mérsékelt ár mellett készít.

Vidékről jövő rendeléseket, még a legmesszebb eső állomásra is, gyorsan és portomentesen küld.

COGNAC JPARO
Részvény-Társaság
BUDAPESTI CZÉG
KORONA-COGNAC

8-12 gyártmányai

ORVOSI CZÉLOKRA
használatnak és a következő egyetemi tanár urak által ajánlatnak:

**Angyal, Kéti, Kézmarosky,
Korányi, Kovács, Müller,
Réczey, Stiller és Tauffer.**

KAPHATÓ NAGY-ENYEDEN: J. Bisztritsány Lajos és Patkányus Antalnál.

Sz. 351—1893. Alsófehérvármegye közig. erd. bizottságtól. k. e. b.

Pályázati hirdetmény.

Az Alsófehérvármegye területén szervezett **kerületi**

erdőőri

állomások közül a **vingárdi**, lemondás folytán megürülvén, ezen 200 ftt fizetéssel s 80 forint ló-tartási átalánnyal javadalmazott erdőőri állás betöltésére pályázat hirdettetik.

Felhivattak a pályázni kívánók, hogy az erdőőri szakvizsga letételét igazoló bizonyítvánnyal, ugy életkorukat, egészséges testalkatukat, eddigi alkalmazásukat és jelenlegi szolgálataikat igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat **1894. évi január hó 15 ig** hozzám nyujtsák be.

Az erdőőri kerület terjedelméről s a szolgálati teendőkről felvilágosítást nyerhetnek: a fűszolgabírók, városi polgármesterek, a megyei járási fő-erdészeknél és hivatalomban.

Nagy-Enyed, 1893. december 15-én.

Osató János,
közig. erd. bizotts. elnök.

1-2.

ÜGYELJENEK A JEGYRE.

Sz. 134

A n az 1893 mu rend lamút 68 Maros hi ftt 17 k A biztosítás 30-ik n lévő várm helyiség lés hírd A fentelbi vonatkoz dó, s a pénzzel

Alkalmi ajánlatok, Testfelkészítésére legelőcsöbök.

LE GRIFFON
Valódi Francia papír

a legjobb
A LEGKERESETTEBB
az egészségnek leghasznosabb
SZIVARKA PAPIR

ÜGYELJENEK A JEGYRE.

ÓVAKODJANAK MINDEN UTANZÁSTOL.

(9-52.)

Sz. 134—1893. A. j.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú pénzügyi m. kir. ministerium az 1893. évi november hó 30-án kelt 83923. számú rendeletével a torda nagyszében-brassói államút 68—69 szakaszán lévő marosportusi nagy Maros hid baloldali kétszárnya helyreállítását 1992 frt 17 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1893. évi december hó 30-ik napjának d. e. 10 órájára az alsófehérvármegyei m. kir. p. ü. igazgatóság hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap d. e.

10 óráig a nevezett hivatalhoz annival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. pénzügyigazgatásnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Nagy-Enyed, 1893. december hó 14. én.

Popp György,
pénzügyigazgató.

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

SZÉPIRODALMI ÉS ISMERETTERJESZTŐ KÉPES HETILAP 1884-İK ÉV FOLYAMÁR.

Megjelen minden vasárnap, díszes kiállításban, tetsző borítékkal.

A „Képes Családi Lapok” a legújabb, legérdekesebb s legérdekesebb képes hetilap, amely szíves és lelkes nemzeti, hasznos és ismeretterjesztő olvasmányokat nyújt a magyar művelt olvasóközönségnek.

A „Képes Családi Lapok” a legmagasabb irodalmi színvonalú lap, mely körül nemzeti irodalmunknak első rangú írói és írói női tömörülnek; így az 1894. évi első szám következő íróktól hoz közleményeket: JÓKAI MÓR: „Hogy is volt ez a dolog?” (Beszély), BENICZKY BAJZA LENKE: „A sors kockája” (Regény), TÓLGYESI MIHÁLY: „A gy mánt gyűrű” (Humorész), P. CSORBA AKOS: „A Bosó ús partján” (Rajz), STILLER tanár: „A füzöröl” (Orvosi cikk) stb. stb. Közleményeket irtak e számba: KOMÓCSY JÓZSEF, VARSÁNYI GYULA, FELEKI SANDOR dr. A regény mellékletet LAUKA GUSZTAV írta, címe: „Pasztoriz és liderefény.” — A képek az új év alkalmából valók, s igen találó rajzok. A mi különös érdekét kölcsönöz e számnak az hogy az ámban megjelent közlemények íróinak arcképeit, s sajátkezü aláírásait is veszi az olvasó.

A „Képes Családi Lapok” évenként, a szövegbe nyomott több regényt ad, elsőrangú írók tollából.

A „Képes Családi Lapok” két hetenként megjelenő melléklapja, a „Hölgyek Lapja” háztartási és divatrészzel ellátva, teljesen nélkülözhetetvé tesz minden más divatlap tartását.

A „Képes Családi Lapok” a fentebb említett szöveg között megjelenő regényeken kívül évenként, több önálló, eredeti, beköthető regényt ad jutalmi előfizetőinek. S mindezen előnyök dacára, a „Képes Családi Lapok”-nak a „Hölgyek Lapja” című divatlapjal és Regény-melléklettel együtt, előfizetési ára csak egész év e 6 forint, félévre 3 forint, negyedévre 1 forint 50 kr. Az előfizetési pénzek a lap kiadóhivatalához: Budapest, Nagyköröna-utca 20. számú kiadóhivatalhoz, amely kívánatra mutatványszámokat díjlanul küld bár-inek, ha az iránt levelezőlapon megkerestetik.

Aki az egész évre szóló 6 forintnyi előfizetési összeget 80 kr esomagolási és postaszállítási díjjal egész évre beküld, annak 4 regényt, — aki félévi 3 frt előfizetési összeget és 40 kr esomagolási és postaszállítási díjat küld be, annak 2 regényt, s a ki 1 frt 50 kr negyedévi előfizetési díjat s 20 kr esomagolási és postadíjat egyszerre küld be, egy eredeti regényt küld ajánlja és díjmentesen jutalmul a kiadóhivatal.

A „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala
Budapest, V. Nagyköröna-utca 20.

2-5

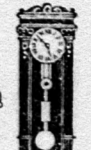
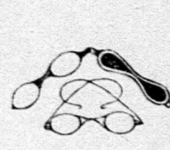
Markovits Lajos

órás és ékszerész

2-4

Nagy-Enyeden, vár 19. (búzapiacz.)

Ajánlja a n. é. közönségnek dus raktárát: minden nemü jól szabályozott arany, ezüst és nikkell férfi és

női zsebórákból, inga és schwarzwaldi fali órákból. Ebresztó órák, első minőségű darabonként, — jól szabályozva — 3 forinttól kezdve.

Nagy raktár a m. kir. fémlelő hivatal által hi- telesített mindennemü arany, ezüst és drágakő

ÉKSZEREKBŐL,

ugymint lánczok, karékek gyűrűk, fűgők, melltűk stb. Dus választék szemüveg és csipetőkben, concav, convex és periszkop üvegekkel. A szemüveg viselők részére szemmérés (optometer) áll rendelkezésre.

Kiválóan alkalmas tárgyak

karácsonyi és újévi ajándéknak

Mindenféle óra és ékszer valamint szemüveg javításokat jutányos árban elvállal és gyorsan eszközöl.

Tőle vásárolt, a vagy nála javított órákért jótállást vállal.

Vidéki megrendeléseket pontosan és lelkiismeretesen eszközöl.

Sz. 15594—893.

Alsófehérvármegye alispánjától.

Árverési hirdetmény.

Az Alsófehérvármegye tulajdonát képező Csombordi marosi álló hidon való vámszedés 1894. évi január 1-jétől kezdve három évre terjedő időre folyó évi december hó 28-án délelőtti 10 órakor Nagy Enyeden, a vármegye házánál, az államépítészeti hivatal helyiségében tartandó árverésen, szóbeli és zárt írásbeli ajánlatok elfogadásával berbe fog adatni.

Az árverési, illetőleg bérleti feltételek előzőleg a nevezett hivatal helyiségében, a hivatalos órákban megtekinthetők.

Felhivatnak a bérleti kívánók, miszerint az évi 2000 frt kiküldési ár 10%-a, azaz 200 frt bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat az irt időig Alsófehérvármegye alispánjához adják be, esetleg azt az árverés megkezdése előtt készpénzben fizessék be.

Nagy-Enyed, 1893. december 12-én.

Csató János,
kir. tanácsos alispán.

2-2.

Fele áron megszerezhető, meglepő, hasznos új cikkek.

A közelgő karácsonyi és újévi ünnepekre, mint a test fejlesztésére és edzésére legalkalmasabbat és célszerűbbet, úgy lányok, mint fiúk részére, sőt felnőtteknek is ajánlom angol gyártmányu, legjobb acélból készült

KORCSOLYÁIMAT,

melyeket, mint az alábbi kimutatásból látszik, fele árára szállítottam, hogy beszerzése mindenkinek kényelmesebb legyen, mert tényleg ez a legcélszerűbb és legolcsóbb alkalmi ajándék. A meglepő olcsó árak a következők:

1 pár csavaros acél koresolya . . .	ezelőtt 1.20 kr. most	— .75 kr.
1 „ Halifax angol „ . . .	2.40 „ „	1.25 „
1 „ női finom nikkell „ . . .	4.— „ „	2.60 „
1 „ Hungáriam legujabban jav. kores.	4.80 „ „	3.60 „
1 „ Jakson Haine koresolya . . .	8.— „ „	5.60 „

Mindentajta koresolyához külön, egyes részek is olcsón kaphatók.

Gyermekjátékaimat beszerzési áron is eladom, az ujonnan érkezett különlegeségeket pedig igen mérsékelt határozott árért ajánlom, igen meglepő új cikkek érkeztek.

Végül ajánlom saját termésű, tisztán kezelt örhegyi 3 éves boromat, 1 liter 44 kr; 8 éves Csombordon termett Szomorodni 1 liter 1 frt; a borok fiókraktáromban kaphatók; biztosítom t. vevőimet, ezek igen jól beválnak ünnepi és újévi ajándéknak.

Becsese pártfogásukat kérve, teljes tisztelettel maradok

2-2.

Bisztritsány Lajos.

Hölgyeknek és férfiaknak, leány és ifjúgyermekeknek szükséges, okvetlen szükseges, hasznos cikkek.

Alkalmi ajándék, Testfejlesztésre legcélszerűbb és legolcsóbb.

Nőknek és férfiaknak, leány és ifjúgyermekeknek szükséges.

